

พระราชบัญญัติ

ไฟ

พุทธศักราช ๒๕๕๖

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

และวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔)

อาทิตยทิพอาภา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยไฟ เพื่อให้รัดกุมและเหมาะสมยิ่งขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติไฟ พุทธศักราช ๒๕๕๖”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติไฟ พุทธศักราช ๒๕๕๑ และพระราชบัญญัติไฟ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช

๒๕๕๒

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ไฟ” หมายความว่า ไฟซึ่งทำด้วยกระดาษหรือหนัง หรือซึ่งทำด้วยวัตถุอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“นำไฟเข้ามา” หมายความว่า นำหรือยังให้นำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งไฟ แต่ไม่หมายความรวมถึงการ

นำเข้ามาของผู้ควบคุมยานพาหนะตามหน้าที่ของผู้ขนส่ง

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีแต่งตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพสามิต

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดทำไฟหรือนำไฟเข้ามา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี

มาตรา ๖ ไฟซึ่งกรมสรรพสามิตทำขึ้นนั้น ห้ามมิให้ผู้ใดดัดแปลงแก้ไขหรือกระทำแก่ไฟนั้นด้วยประการอื่นใด เพื่อขายอย่างไร

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดขายไฟเป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงาน

การออกใบอนุญาต ผู้ขอต้องเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่เกินหนึ่งร้อยบาท ใบแทนใบอนุญาตฉบับละไม่เกินสิบบาท และใบอนุญาตนั้นให้มีอายุเพียงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่ยื่นขอใบอนุญาต

มาตรา ๗ แก้ไขโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติไฟ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๐๕

มาตรา ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไฟไว้ในครอบครองเกินกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบใบ หรือขายไฟไม่ว่าจำนวนใด ๆ เว้นแต่ไฟนั้นเป็นไฟซึ่งกรมสรรพสามิตทำขึ้น หรือเป็นไฟที่มีตราซึ่งกรมสรรพสามิตได้กำหนดขึ้นประทับอยู่

มาตรา ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดขายหรือมีไว้เพื่อขายซึ่งไฟที่กระทำขึ้นโดยฝ่าฝืนมาตรา ๖

มาตรา ๑๐ ให้เรียกค่าธรรมเนียมสำหรับการประทับตราไฟตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ตามขนาดของไฟและชนิดของวัตถุที่ทำไฟนั้นขึ้นไม่เกินอัตราร้อยใบต่อสามสิบบาท

มาตรา ๑๐ แก้ไขโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติไฟ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๐๕

มาตรา ๑๐ ทวิ ในกรณีนำไฟเข้ามา รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้กรมศุลกากรเรียกเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับการประทับตราไฟเพื่อกรมสรรพสามิตก็ได้

มาตรา ๑๐ ทวิ เพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติไฟ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๓๔

มาตรา ๑๑ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งแม่พิมพ์สำหรับพิมพ์ไฟ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี

มาตรา ๑๒ เพื่อที่จะดูว่าได้มีการปฏิบัติถูกต้องตามพระราชบัญญัติและกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจเข้าไปในสถานที่ใดๆ ในเวลาระหว่างตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อทำการตรวจค้นได้

มาตรา ๑๓ บุคคลผู้ได้รับอนุญาตให้กระทำการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับตามจำนวนไฟของกลางเป็นเงินสี่เท่าของราคาไฟที่กรมสรรพสามิตขายในประเภทเดียวกันแต่ในกรณีทำไฟต้องไม่ต่ำกว่าสองพันบาท

มาตรา ๑๔ แก้ไขโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติไฟ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๐๕

มาตรา ๑๔ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ มาตรา ๘ หรือ มาตรา ๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับตามจำนวนไฟของกลางเป็นเงินสี่เท่าของราคาไฟที่กรมสรรพสามิตขายในประเภทเดียวกันแต่ต้องไม่ต่ำกว่าห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔ ทวิ เพิ่มเติมโดยมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติไฟ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๐๕

มาตรา ๑๔ ตรี ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔ ตรี เพิ่มเติมโดยมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติไฟ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๐๕

มาตรา ๑๔ จัตวา ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๔ จัตวา เพิ่มเติมโดยมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติไฟ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๐๕

มาตรา ๑๕ ผู้ใดซึ่งได้รับอนุญาตให้กระทำการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๑๖ บรรดาไฟและเครื่องมือที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้สำหรับกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ริบได้

มาตรา ๑๗ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจสั่งดักใช้ใบอนุญาตที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ได้มีกำหนดเวลาไม่เกินหกเดือน เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ หรือข้อกำหนดในกฎกระทรวง หรือกระทำความผิดต่อข้อกำหนดในใบอนุญาต

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ได้รับอนุญาตถูกสั่งดักใช้ใบอนุญาตตามความในมาตรา ๑๗ นั้น ถ้าอธิบดีเห็นสมควรก็ให้มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียได้

มาตรา ๑๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงวางข้อกำหนดที่ผู้รับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี